

In memoriam Velenczey István

100 éve született a legszebben beszélő magyar szinkronszínész

Velenczey István színész, rendező, szinkronszínész 1925. március 7-én született Budapesten. 1943-ban érettségizett gimnáziumunkban, prefektusa P. Pócza Szalvátor OFM, osztályfőnöke P. Burka Kelemen OFM volt.

Tanulmányait a Színművészeti Akadémián folytatta 1943-1947 között. 1951-1953 között a kecskeméti Katona József Színház igazgatója volt, 1967-1983-ig a Nemzeti Színház társulatának a tagja, majd 1985-ig a Józsefvárosi Színházban játszott. A legszebben beszélő magyar szinkronhangú és színpadi színészként tartották számon. Jelentősegteljes, kifinomult modorú, angol úriembert és ironikus gesztusokkal megrajzolt karikatúra-jellemeket is egyaránt tökéletesen tolmácsolt. Nagyon sok film és színházi előadás kapcsolódik a nevéhez. Még színésznövendék volt, amikor megkapta első szerepét a Nemzeti Színházban, *Szvisztunov rendőrt alakította* A revizorban.

„Mély, veretes orgánuma humánus, szeretetteljes, ugyanakkor erélyes színművészi karakterrel párosult. Prozódiájának, retorikájának zeneisége, barátságos dallamvilága számtalan filmrajongó, televízó- és mozinéző szívébe lopta be magát.” (Forrás: <https://mivanma.reblog.hu/>)

Iskolánk eseményeit mindvégig követte és számon tartotta, állandó aktív résztvevője volt a Franka-napoknak, érettségi találkozóknak és iskolai ünnepeinknek. Rendszerint volt osztálytársával, Vavrinecz Béla zeneszerzővel, karmesterrel együtt érkeztek ezekre az eseményekre, és ha egészségi állapota nem tette lehetővé személyes megjelenését, telefonon érdeklődött az alma mater felől, hogy - elmondása szerint - "naprakész legyen".

Munkásságát 1984-ben Jászai Mari-díjjal ismerték el. Velenczey István 2006. április 19-én hunyt el, 81 évesen. Emlékét szeretettel őrizzük!

Kedves Ilona